Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38125
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

intellectu uacuetur. Auro quoq; & hiacintho
purpura permisceatur. Ut uidelicet sacerdotale
cor cũ summa quae praedicat sperat in semetipso.
etiam suggestiones uitiorũ reprimat. eisq; egregia
potestate contradicat. Quatinus nobilitatem semp
intimae regenerationis aspiciat. & caelestis regni sibi
habitũ moribus defendat. Quãuis ut superius sepe dic
tum ē. in purpureo colore possit ipsa effusio sangui
nis ꝑ xpo uel diuersarũ tollerantia pressurarũ intel
legi. Ipsa ē enim crux. quã sequentes dnm cotidie
ferre iubemur. Unde merito talis species inter
alios in humero sacerdotis refulget. Ut ipsum ad pa
tienda aduersa semp doceat ee paratũ. Auro aũ
hiacintho ac purpurae bistinctus coccus adiungitur
Ut ante interni iudicis oculos omã uistutũ bona & cari
tate decorentur. Ut cunctaquae corã hominib;
rutilant. haec in conspectu occulti arbitris flãma
intimi amoris accendat, Quae scilicet caritas qua
dm simul ac pximũ diligit. quasi & duplici tinc
tura fulgescit, Sed cũ mens ad praecepta caritatis contenditur. restat procul dubio ut ꝑ abstinen
tiam caro macerẽtur. Unde & bistincto cocco tor
ta byssus adiungitur. O & terra enim byssus ni
tentis specie oritur. & quid ꝑ byssum nisi candens